

som ph.d.-studerende på RUC, har han ikke fået en vejledning af rimeligt omfang og kvalitet. Det er naturligvis ikke rimeligt at træffe en dom alene på baggrund af det foreliggende materiale, men det vil være rimeligt at bede Forskerakademiet udtale sig om, hvorvidt forholdene lever op til en rimelig standard.

Ministerens erindres om, at ifølge universitetsloven har han bemyndigelse til at fratage universiteter retten til at udstede visse grader. Bestemmelsen blev bl.a. indsat, fordi det blev forudset, at ikke alle universiteter ville kunne magte at give forskeruddannelser inden for alle fag, hvor de udbyder kandidatgrader.

Svar (2/2 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Efter universitetsloven er det studielederen og i sidste instans rektor, der har ansvaret for, at uddannelsesforløbet er tilrettelagt på faglig forsvarelig vis.

Det er rigtigt, at jeg efter lovens § 2, stk. 4, har en mulighed for at begrænse en institutions udbud af og optagelse til uddannelser, hvis uddannelsens kvalitet og faglige niveau ikke er tilfredsstillende.

Det vil dog efter min mening ikke på baggrund af en enkelt sag komme på tale at bringe § 2, stk. 4, i anvendelse.

Forskervejledningen på de enkelte institutioner er et institutionelt ansvar, men jeg vil dog bede RUC oplyse, hvorledes institutionen har tilrettelagt deres forskervejledning.

Samtidig vil jeg indhente en udtalelse fra RUC indeholdende kommentarer til baggrunden for det stillede spørgsmål.

Desuden har jeg i sinde at anmode Forskerakademiet om at udtale sig om kvaliteten af studieprogrammerne på RUC, idet RUC's forskeruddannelsesaktiviteter – ligesom de øvrige institutioners – allerede er blevet bedømt i forbindelse med fordelingen af ph.d.-stipendier.

Endelig kan jeg tilføje, at ph.d.-studerende med ph.d.-stipendium har mulighed for at flytte til en anden institution, hvis de ikke fagligt er tilfredse med uddannelsesstedet, idet et tildelt stipendium ifølge lovmotiverne følger den studerende ved et eventuelt institutionsskift.

Spm. nr. S 715

Til finansministeren (24/1 95) af:

Stefan G. Rasmussen (KF):

»Agter ministeren at anmode Transportrådet om en vurdering af den bybanetype, Ørestadsselskabet har valgt, og har Transportrådet været hørt angående valget af bybanetype til Ørestadsbanen?«

Begrundelse

Foranlediget af de seneste dages debat omkring valget af en minimetro som en del af det storkøbenhavnske trafiksystem og grundet den udformning, loven om Ørestadsselskabet har, mener spørgeren, at man trafikpolitisk bør sikre sig, at typevalget også er det rigtige, hvorfor spørgeren mener, at det af Folketinget nedsatte Transportråd bør høres i et sådant anliggende.

Ligeledes henleder spørgeren ministerens opmærksomhed på de betragtninger, Transportrådet gør desangående i »Information fra Transportrådet« dateret 1. december 1994.

Svar (2/2 95)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Ifølge lov nr. 477 af 24. juni 1992, lov om Ørestaden m.v., som ændret ved lov nr. 1091 af 21. december 1994, skal Ørestadsselskabet I/S anlægge en letbane, Ørestadsbanen. Selskabet kan endvidere beslutte at medvirke til at anlægge henholdsvis Frederiksbergbanen og Østamagerbanen, såfremt selskabet vurderer, at det økonomiske grundlag er til stede herfor, og såfremt henholdsvis Frederiksberg Kommune og Københavns Amt forpligter sig til at finansiere deres andele af anlægsudgifterne.

Ørestadsselskabet skal ifølge Ørestadsloven tage stilling til, hvilken type letbane der funktionelt og økonomisk bedst opfylder formålet og derfor skal udbydes i licitation. Selskabet skal endvidere tage stilling til, i hvilket omfang banen skal føres i tunnel. Denne sidste bestemmelse blev indført under Folketingets behandling af lovforslaget. Det hedder herom i udvalgsbetænkningen afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 15. juni 1992: »Ændringsforslaget giver Ørestadsselskabet I/S større handlefrihed til at vælge den mest optimale udformning af letbanerne. Forslaget åbner såle-